

НЕ ТАКА, ГОСПОЖО!

ДО Г-ЖА СВОБОДА СТЕФАНОВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ЗЕЛЕНАТА
ПАРТИЯ — РУСЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО
СТЕФАНОВА,

Статията си „Предизвикан отговор“ (в „Утро“, бр. 63 от 26. X. 1990 г.) Вие започвате с думите: „Отнасям се с уважение към хората, които се опитват да мислят, и особено към тези, които успяват“. Без да влагам същия ироничен смисъл, искам да знаете, че и аз уважавам хората, които се опитват да пишат — дейност, към която Вие проявявате напоследък похвално усърдие. Искрено уважение както към партията, която представлявате, така и към правото Ви на мнение и позиция по въпросите, които Ви интересуват. Но мисля, че не би било зле, ако и Вие проявявахте повече търпимост към позицията и мнението на другите. И ако Вашият отговор до инж. Ангел Ангелов, „дръзнал“ да Ви противоречи, е мотивиран от предизвикателството (!?), отправено към младата Ви партия, то моето писмо е израз на категоричния ми протест срещу литературното издевателство, което си позволявате над един редовен член от моята партия. И доколкото то е извършено от председателя на една друга партийна организация, аз, като председател на организацията на Българската социалистическа партия, съм длъжен да Ви отговоря.

Наистина, Зелената партия по цял свят си поставя благородни, високохуманни цели, както твърдите, но защо Вашата статия е лишена от благородство? Откъде толкова омраза и презрение, такава непониманост към личното становище на човек, който, по всичко личи, не е подписвал международните спогодби между България и Румъния? Само защото членува (без да се срамува от това) в БСП и е изразил несъгласие по въпрос, който е от Вашата компетентност! В целия материал Вие правите две неща едновременно — демонстрирате краен негативизъм по отношение на БСП и нейните членове поотделно и се опитвате да мотивирате това с политически заклинания. Простете, но според мен нито едното, нито другото подхожда на естеството на партийната ви програма. Борбата за екология на Русе Вие виждате единствено като борба срещу една партия?

Не така, госпожо! Много от рано започваме предизборната кампания. По такъв начин ли ще я водим? Отново ли ще

извадим от арсенала взаимните обвинения, злобата, яростните нападки?... Отново ли ще разкъсваме страниците на градския вестник или ще започнем издаването на други вестници, та дано намерим място за всичко, което имаме намерение да си кажем?

В своя материал Вие катергорично възразявате против упрека в политиканстване. А от друга страна, приемате политическите пристрастия, политическите средства за борба. Борба за какво? За оставката на Луканов, която сте по искали на митинга на 18. X. — това ли решава въпроса? Или искате да ме убедите, че сте готови на сътрудничество в името на общото ни спасение?

А помняте ли разветите си ни знамена и скандирането „СДС, СДС“ на Дунав мост това лято, където заедно провеждахме „надпартиен“ митинг? Защото аз си спомням лицето на един мъж, който от няколко метра се опитваше да ме заплюе и викаше на хората, които не чуваха в общата врява: „Ето го Мичев, ето го Мичев!...“ Т. е. ето го ви новинка! комуниста! убиеца на нашите деца!... Когато се върнах в кабинета си, извадих една снимка — метър на метър и нещо, която бях намерил в касата си след избирането ми за секретар. Снимката представлява общ план на демонстрацията от 28. IX. 1987 година и на нея отчетливо се виждат лицата на 150—200 души. Вижда се и моето лице — почти на първия ред, не от страната на Петър Петров и Гриша Филипов, а от страната на майките с количките. Виждат се лицата и на много хора, които и досега членуват в БСП. Но лицето на онзи, който така усърдно искаше да ме заплюе, не се вижда никъде. Нещо в този смисъл е искане да Ви каже и инж. Ангелов в статията си, но Вие не сте го разбрали. Не сте искали да го разберете. Никой не ще да става активен борец против тоталитаризма, поне от наша страна, но аз наричам политиканстване монополизирането на даден проблем, особено като екологичния.

Защо оспорвате с такава
(Следва на стр. 3)

С уважение към целите и задачите, които Зелената партия си поставя:

Светослав МИЧЕВ,
председател на ОБС на БСП

Не така, госпожо!

(Продължение от стр. 1)

ярост правото на русенските социалисти да участвуват в борбата за чист въздух? Вижте с какво презрение обясняват присъствието им на демонстрациите през 1987 г.: "...Още повече, че единственият случай, в който не могат да се използват червени привилегии, е случаят да се опиташ да дишаш в Русе".

Вижте, г-жо Стефанова, хората, които не познават, знаят, че съм освободен от военна служба и цялото ми детство е преминало по климатични училища и интернати. Първата ми книга е посветена на този проблем. Първият ми игрален филм — също, и се нарича „Дишай, човече!“ (случайно съвпадение с документалния филм „Дишай“, тъй като е заснет през 1980 г.). И на мен ли ще отречете правото на борба за чист въздух?

Що се отнася до обидния тон на Вашата статия... По време на изборната кампания член на Вашата партия се опита да ме оклевети публично. Можех да отнеса въпроса към съответните органи, още повече, че имах документи, за да докажа истината. Реших,

че не подхожда на поста, който заемам в партийната организация. Сега Вие по доста злостен начин отговаряте (при това в пресата) на инж. Ангелов, когото дори не познавате. Аз също не го познавам.

Но четейки написаното от Вас, не зная какво да мисля! Като започнем с това, че той използва думата „демагогия“. Вие давате тълкувание на думата „демагог“ (?), а го нападите за това, че наричал някого „тъпна“ — според даде ното от Вас тълкувание; като преминем през обвинението, че бил подставено лице на минтинга през 1987 г. и стигнем до последния пасаж, където... направо цитирам: "... трябва да сте в особено психическо състояние, което да не Ви кара да се замислите над всичко, казано по-горе".

Госпожо, когато държите такъв тон в писанията си, изобщо е да използвате главна буква, когато пишете „Вие, Ви, Вашата“. Точно това е демагогия, ако искате да знаете!

А за Стефан Продев (точпо негов е девизът „СПолука за България“, както и изразът „мили хора“, но неясно!) съмнението Ви относно неговото освобождаване от в. Кула

тура“ е обидно! Цяла България знаеше защо е освободен Продев. Вие не знаете ли? Свързвате името си с драмата на Русе, а лишавате Продев от това право. Не така, госпожо, не така!...

Не така ще помогнем на града, в който живеем, на нацията, на всички ни град. Няма да демократизираме България по такъв начин. Няма да дадем добър пример като политически лидери (макар и нескромно казано), като даваме воля на личните си чувства. Ще го разделим този на род на „Търновско и Видинско царство“ и ще го погубим в последна сметка. Знаете ли, кога историците използват думата „катастрофа“, която Вие (и доста хора от опозицията) използвате? Когато се разруши държавата, а не икономиката. При всяка национална катастрофа България е губила част от своята територия. Не съм фаталист, но искам да Ви изпозная, че и в този смисъл има кой да се възползува от взаимната ни вражда.

И накрая — лидерът на Зелена партия в България Александър Каракачанов твърди, че вие винаги ще бъдете в опозиция. Дори, ако СДС дойде на власт. Вие самата

сте сигурна, че БСП ще загуби властта. Ще се срещнем ли като опозиционни партии, г-жо Стефанова? Ще се сприятелим ли, ще се съюзим ли?... Не, по-добре не ми отговаряйте на този въпрос! Виждам, че (достатъчно) Ви ядосах.

Б. Р. За ролята на политическите сили в решаването на екологичния проблем на Русе редакцията на в. „Утро“ до сега е публикувала редица материали. Но очевидно този въпрос е твърде сложен и мненията са противоречиви и доста крайни. Това показва и „престрелката“ след публикацията на статията „Черната орис на Русе“ от г-жа Свобода Стефанова. Тъй като ние дадохме почти еднакво място за мнения на двете страни, считаме, че с материала на Светослав Мичев трябва да приключим, като добре виждаме, че за съгласие и взаимно разбирателство още е рано да се говори. Редакцията възнамерява да организира диспут на тема „Политика и екология“ в понеделник, 5. XI, от 17 ч. в редакционния салон на ул. „Ив. Димитров“ 6. Поканваме всички заинтересовани лидери на политически сили и обществени организации да участвуват.